

Adrian Andrei

TRILOGIE 19

Pentru Chitară solo

PREVIZUALIZARE

CUVÂNT ÎNAINTE

Cele trei lucrări care alcătuiesc acest proiect evocă un secol marcat de schimbări intense și de curente artistice care s-au succedat în doar câteva decenii. *Trilogie 19* este clasică, romantică și impresionistă. Explicația pentru prezența clasicismului în secolul al XIX-lea este dată de limbajul unor compozitori importanți ai chitarei care continuau să se exprime prin intermediul esteticii sonore a primei școli vieneze. Este important de menționat faptul că autori precum Fernando Sor, Dionisio Aguado, Ferdinando Carulli sau Matteo Carcassi, compozitori chitariști de prim rang ai perioadei clasice, au activat în Paris, centrul cultural al acelei epoci.

Toate cele trei lucrări prezente în acest volum (*Fantaisie classique, Six valse romantiques și Prélude-évocation*) sunt de factură epigonică și au ca obiectiv principal reliefa elementelor de limbaj comune și distincte care sunt specifice fiecărei epoci în parte.

Fantaisie classique

Prima lucrare a acestei trilogii pentru chitară solo este bipartită și poartă numele de *Fantaisie classique*. Cele două mișcări, *Adagio* și *Rondo*, sunt contrastante și complementare, fiind compuse în tonalități omonime (mi minor și Mi major) care sunt centre tonale preferate ale autorilor chitariști. Alternanța de nostalgie și voioșie din această fantezie surprinde elementele estetice și de limbaj ale compozitorului catalan Fernando Sor, unul din marii autori ai chitarei clasice din secolul al XIX-lea. Încă din anii copilăriei am avut șansa de a cunoaște repertoriul chitaristic al epocii clasice, în special cel al autorului mai sus menționat, și am dorit ca peste ani să îi aduc un omagiu acestui mare muzician din lumea chitarei.

Six valse romantiques

Cele șase valsuri în stil romantic alcătuiesc o suită unitară pe care am compus-o ca un omagiu compozitorului, pedagogului și chitaristului spaniol Francisco Tarrega. Opțiunea pentru acest gen muzical a venit firesc deoarece valsul este una din creațiile de mare rafinament ale autorului mai sus menționat sau ale contemporanilor săi. În plan melodic am respectat limbajul direct, concis și pasional al lui Tarrega, în vreme ce structurile armonice relevă un alt nivel de complexitate pe care îl întâlnim în creația unor compozitori cum ar fi Chopin, Schumann sau Liszt. O altă sursă de inspirație pentru acest ciclu în șase mișcări sunt celebrele *Valse poétiques* ale compozitorului spaniol Enrique Granados care sunt foarte apreciate în lumea chitarei clasice. Personal, consider această suită ca nucleu muzical al acestei trilogii datorită farmecului pe care această muzică îl exprimă prin intermediul chitarei.

Prélude-évocation

Ultima lucrare a acestei trilogii poartă titlul *Prélude-évocation* și reprezintă un omagiu adus lui Claude Debussy, cel mai important compozitor al curentului impresionist. Dacă la precedentele mișcări am ales ca sursă de inspirație autori cunoscuți din lumea chitarei clasice, în acest caz, datorită lipsei unui autor pentru chitară care să utilizeze limbajul impresionist, am considerat că este cel mai indicat să mă aplec asupra operei celui care a adus acest curent pe plan muzical. *Prélude-évocation* plutește pe undele sonore ale preludiilor lui Debussy, privește către *Images* și trece prin culorile intense întâlnite în *Suite Bergamasque*. Chitara este instrumentul-mesager, călătorul în timp care spune această poveste din Belle Epoque prin intermediul celor șase coarde.

Adrian Andrei

FOREWORD

The three works which are included in this project evoke a century marked by important changes in the music field that happened in just few decades. *Trilogie 19* gathers the Classic, Romantic and the Impressionism eras together.

One of the reasons for which the Classical era's language was still alive in the 19th century it's because important composers for guitar such as Fernando Sor, Dionisio Aguado, Ferdinando Carulli or Matteo Carcassi chose to write music in this style. All these composers were very active at that time in Paris, the heart of the European culture.

The three works contained in this volume (*Fantaisie classique*, *Six valse romantiques* and *Prélude-évoation*) have been written in the style of these eras with the goal to expose the resemblance and the distinction between them.

Fantaisie classique

The first work of this trilogy for solo guitar contains two movements under the title of *Fantaisie classique*. The two movements, *Adagio* and *Rondo*, are contrasting and complementary and share two homonymous keys (E minor and E major) which are loved by all the guitar composers. This work it is written in the style of the Catalan composer Fernando Sor, one of the major composers of the guitar in the 19th century, and reveal his language through the recollection and cheerful feelings. Since my childhood I've had the chance to listen to the guitar's repertoire of the Classical era, particularly the music of the aforementioned author, and after many years I decided that I have to write a tribute to his lovely music.

Six valse romantiques

These six waltzes written in the Romantic style compose an uniform suite which I created as a tribute to the Spanish composer, teacher and guitarist Francisco Tarrega. My option for this music genre came naturally due to the fact that the waltz was one the most refined pieces encountered in the output of the aforementioned author as well as those of his contemporaries. In the melodic lines I have followed the Tarrega's language which is direct, concise and full of passion, while in the harmonic structures I revealed a more complex texture one can find in the music of Chopin, Schumann or Liszt. Another inspirational source for this cycle was given by the famous *Valse poetiques* by the Spanish composer Enrique Granados, which are highly praised by the classical guitarists.

In my opinion, this suite it is meant to be the core of this trilogy due to the undeniable charm encountered in this music which sounds so wonderful on the guitar.

Prélude-évoation

The last work of this trilogy, entitled *Prélude-évoation*, it is a tribute to Claude Debussy, the most important composer of the Impressionism. Knowing that in the previous works I was inspired by the music of some well-known composers for classical guitar, in the last piece of this trilogy I had to rely on the music of the author who brought the Impressionism in music. *Prélude-évoation* fly over the sounds wings of Debussy's preludes, looks straight at the *Images* and it's crossing through the colors of the *Suite Bergamasque*. The guitar it is the messenger instrument, the time traveler who tells this story from Belle Epoque using the voices of her six strings.

Adrian Andrei

Hommage à Claude Debussy

Prélude-évocation

Lento $\text{♩} = 50$

Adrian Andrei

p

poco cresc.

dim.

p

poco cresc.

dim.

mf

cresc.

Hommage à Francisco Tárrega

Six vales romantiques

I

Presto ♩ = 170

C II

mf

cresc.

C II

C II

dim. poco a poco

mf

C VII

cresc.

C II

C I

poco rit.

dim.

a tempo

C IX

C IX

C IX

C VII

mf

C II

Allegro ♩ = 120

III

The musical score consists of ten staves of music in a 3/4 time signature with a key signature of two sharps (F# and C#). The tempo is marked 'Allegro' with a quarter note equal to 120 beats per minute. The score includes various dynamics such as *mf*, *p*, *cresc.*, *dim.*, and *rit.*, along with performance instructions like *cantando* and *dim. poco a poco*. Fingerings and articulations are indicated throughout. Chord symbols C VII, C V, C III, and C X are placed above the staves. A large diagonal watermark 'PRELJAJZBRE' is overlaid on the score.

Fantaisie classique

I. Adagio

♩ = 70

The musical score is written for guitar in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of eight staves of music. The first staff begins with a piano (*p*) dynamic and a tempo marking of ♩ = 70. The score includes various technical markings such as 'CV', 'C V', 'C III', 'C VII', and 'VIII', which likely refer to specific chords or fingering techniques. The dynamics fluctuate throughout the piece, including *cresc.*, *dim.*, *mf*, and *decresc.*. The piece concludes with a final chord marked 'VIII'.

II. Rondo

Allegretto ♩ = 95

The musical score for "II. Rondo" is written in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 2/4 time signature. The tempo is marked "Allegretto" with a quarter note equal to 95 beats per minute. The piece begins with a dynamic of *mf* and features a series of eighth-note patterns with various fingerings (1, 2, 4, 3, 1, 4, 3, 1, 1, 4, 1, 4). The score includes several ornaments, specifically "C II" ornaments, which are indicated by a vertical line with a "C" and a "II" above it. The dynamics vary throughout, including *cresc.*, *decresc.*, *mf*, *f*, and *dim.*. The piece concludes with a final ornament and a dynamic of *mf*.